

РЕШЕНИЕ

№ 41075

гр. София, 22.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10556** по описа за **2026** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано и по жалба на Т. П. П. чрез процесуалния му представител адв. К. И. срещу Решение № 4170/19.11.2025г. по нахд № 2330/2025 г. на 108-и състав на Софийски районен съд /СРС/. С оспореното решение е потвърден електронен фиш серия К № 5658873, с който на основание чл. 189, ал.4 вр. чл. 182, ал. 1, т.3 ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 100лв. за извършено нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП.

С жалбата се иска отмяна на оспорваното решение, като се твърди, че същото е постановено при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон и същото е явно необосновано. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба-становище от процесуалния му представител, с която прави искане за прекратяване на производството поради изтекла погасителна давност .

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по спора.

Представителят на Софийска Градска прокуратура също моли съда да констатира настъпила давност.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените

касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 15.06.2021г. с преносима автоматизирана система ATCC ARH CAM S1, № 11743F0 вписана под № 5126 в Регистъра на одобрените за използване типове и средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 07.09.2017 г. със срок на валидност на одобрението до 07.09.2027 г. е установено и заснето движение на МПС „Ф. П. ЦЦ 2.0 ТДИ“ с рег. № СА 4682 СХ със скорост на движение от 76 км/ч в [населено място], на [улица]срещу номер 491, с посока на движение от ул. „Д-р А. М.“ към Околовръстен път, при ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място. Към 15.06.2021 г. МПС, с което е извършено нарушението, е било собственост на П. О. П.. На 17.02.2022 г., собственикът на МПС подал декларация пред органите на МВР с правно основание чл. 189, ал. 5 ЗДвП, в която декларира, че на датата посочена в ЕФ автомобилът е управляван от сина му - жалбоподателят Т. П. П.. С електронен фиш (ЕФ), серия К, № 5658873 от 12.07.2021 г., издаден от СДВР за горното на Т. П. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 (сто) лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

След като е извършил преценка на събрания по делото доказателствен материал съдът е извел, че процесния фиш е законосъобразно издаден и материалния закон е приложен правилно.

Към момента на разглеждане на делото в открито съдебно заседание пред касационна инстанция и на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради горното настоящият съдебен състав намира, че не следва да разглежда първоинстанционното решение по съществото му, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ пред настоящата инстанция. Нормата на чл.11 от ЗАНН препраща към чл.81 ал.3 вр. чл. 80 ал.1 т.5 от НК, като съгл. ТП № 1/2015г. на ОСНН на ВКС и ОС на Втора колегия на ВАС-погасителната давност се прилага и в производствата по ЗАНН. Изтичането на абсолютната давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК. В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание“, чл.79, ал.1, т.2, е предвидено, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай, административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл.81, ал.4 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл.81, ал.4 от НК) е четири години и половина от момента на извършване на нарушението по аналогия от чл.80, ал.3 от НК.

Нарушението се твърди да е извършено на 15.06.2021г , поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла още на 15.12.2025 г. По изложените съображения съдът следва

да отмени оспореното решение на СРС, да отмени издадения от СДВР електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5658873 и да прекрати производството.

При този изход на спора заявената от жалбоподателя претенция за присъждане на разноси е основателна като на адв. К. И., за оказана безплатна правна помощ на основание чл.38, ал.1, т.3 от ЗА и на основание чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа следва да се присъди възнаграждение в размер на 204,52 €.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXV-ти касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ Решение № 4170/19.11.2025г. постановено по нахд № 2330/2025 г. на 108-и състав на Софийски районен съд.

ОТМЕНЯ електронен фиш (ЕФ), серия К, № 5658873 от 12.07.2021 г., издаден от СДВР, с който на Т. П. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 (сто) лева за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Прекратява административнонаказателното производство по електронен фиш (ЕФ), серия К, № 5658873 от 12.07.2021 г., издаден от СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи със седалище в [населено място], да заплати на адв. К. И., сумата от 204,52 евро, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана правна помощ по реда на чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.